

BIỂN BẮC

Ta sống mười năm ngoài Biển Bắc
Chứng như hóa thạch, cứng xơ lòng
Bao nhiêu xương trắng chôn trầm tích
Vết bụi hờ bay, vết nắng trong

Ta ngóng chim về huốt đỉnh mây
Nhắm đời tịch mịch chẳng đầy tay
Thương người đợi đến tàn trăng lụn
Để khổ trần ai mộng vá trời

Ta sống mười năm kẻ cực bắc
Mười năm xuyên suốt mũi tên đau
Mười năm thương phé từ tâm phủ
Còn lại gì đâu ước nguyện đầu !

Biển Bắc chon von tuốt đỉnh trời
Âm hàn nhọn sắc xé da tươi
Tai nghe tiếng sóng thời gian cuộn
Xóa vết thù xưa, lấp dấu người !!!

CAO VỊ KHANH

tranh Lawren Harris